

N:o 44.

Af Herr von Koch: Om uteslutande från edsformulären af bekräftelseorden: »Så sannit mig Gud hjelpe till lif och själ».

De åsigter *angående edgångar* jag yttrat uti ett Herr C. E. Casparssons motion, N:o 37, vid 1871 års riksdag bilagdt, af honom deruti åberopadt, utaf mig den 29 April 1865, såsom justitiekansler, afgifvet underdånigt utlåtande, hafva af senare erfarenhet vunnit hos mig ökad stöd.

Den förhoppning jag nämnde riksdag hyste om Kyrkolags-komiténs bistånd vid behandling af den efter min tanke ojemförligt viktigaste delen af reformen, nemligen i afseende å presteden, och som *då* föranledde mig att önska uppskof med ny framställning till Kongl. Maj:t, denna förhoppning har, sannolikt till följd af ett i öfrigt mycket beklagligt förhållande, icke gått i fullbordan.

De diskussioner, som egt rum i anledning af Herr Casparssons förnyade motioner senast uti denna Kammare sistlidna riksmötet och i Medkammaren vid detta, gifva mig nu anledning hoppas, att icke allenast hvad Medkammaren redan beslutat skall af denna gillas, utan att inom båda Kamrarna finnes en öfvervägande majoritet för det förslag jag härmed, åberopande särdeles Herrar Sigurd Ribbings och Widéns yttranden härstädes den 19 Maj 1875, nu vågar väcka, det Riksdagen *jemväl* måtte hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla,

Bih. till Riksd. Prot. 1876. 1 Saml. 2 Afd. 1 Band. 8 Häft.

att i nådigt öfvervägande vid revisionen af föreskrifter i afseende på eder måtte tagas, huruvida icke från edsformulär alldeles böra uteslutas de sista bekräftelseorden: »så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ».

Stockholm den 27 Mars 1876.

N. S. von Koch.
